

afgiften, der altid maa udredes af Befolkningen. Det kan der ikke være ſjerneſte Tvivl om, ligesaa lidt ſom der kan være Tvivl om, at Skatterne af en Eiendom ikke ſærlig træffe Eieren, men derimod, i ethvert Fald naar de have beſtaaet i en længere Tid, Veieren. Jeg ſkal imidlertid ikke for Deblilket gaa videre ind paa hele denne Sag. Efter Sagens Stilling forekommer det mig nemlig, at der viſnok maatte være Anledning til paany at tage Lovforſlaget tilbage, thi jeg tror ikke, at det kan gjenneføres. Jeg ſkal derfor anbefale det ærede Medlem, der har optaget det, at tage det tilbage.

J. Anderſen: Derſom jeg ikke hørte meget feil, nævnte den ærede Ordſfører en Sum — jeg tror, at det var 100,000 Rb. — ſom de fremmede Skibe udredede, idet han derhos ſagde, at han var viſ paa, at Forbrugene maatte betale den igjen med en betydelig høiere Sum, end der udredes i Skibsafgift af de Skibe, ſom bringe Varerne. Hvis dette er Tilfældet, er jeg bange for, at Forbrugene, ſelv om vi hævede hele Skibsafgiften, ikke fuldt vilde komme til at betale den omtalte høie Sum, og jeg tror derfor, at dette var et stærkt Argument for at ſtemme for det Vædringsforſlag, ſom er ſtillet af et Par ærede Medlemmer.

Fiſcher: Ja, Spørgsmaalet om, hvorvidt denne Sag ſkal nyde videre Fremme, maa jo bero paa, om Regjeringen vil modtage Lovforſlaget, hvis det ſaar den Stikkelse, ſom det vil ſaae ved det Vædringsforſlag, ſom er ſtillet af et æret Medlem og mig. Jeg forudſætter derved, at det Underændringsforſlag, ſom er ſtillet til vort Vædringsforſlag, enten tages tilbage af det ærede Medlem, hvis han maatte findes villig dertil, eller forkaſtes af det ærede Thing. Men udførligere at drøfte Sagen forekommer det mig ikke, at der kan være nogen Dpfordring til, forinden man veed, om Regjeringen overhovedet vil modtage det eller ikke. Jeg tilſtaar for Dvrigt, at den ærede Ordſførers Bemærkninger kunde give rig Anledning til Mobbemærkninger; men jeg ſkal ganſke afholde mig derfra af Henſyn til, at det, ſom

ſagt, endnu er ubeſtemt, hvorledes Regjeringen betragter Sagen. Vil Regjeringen modtage Lovforſlaget, hvis det ſaar den Stikkelse, ſom det kan ſaae ved det af et æret Medlem og mig ſtillede Vædringsforſlag, ſaa ſkal jeg anbefale at fremme det. Det ſtaar da til Folkeethinget, om det vil modtage Lovforſlaget i den omtalte Stikkelse. Vil det ikke modtage det, maa det da forkaſte det. Jeg nævner den Hovedbetragtning af Skibsfartsafgiften, at den hovedſagelig hviler paa Skibsfarten, og at man ved at hæve Afgiften for den indenrigſke Fart alſaa viſer en Velgjerning mod de mange ſmaa Skippere, der deltage i den indenrigſke Fart. Der er jo desuden noget ſærlig beſværende, bebyrdende og trættende ved denne Afgift i den indenrigſke Fart, og det Beløb, ſom derved indbringes, nemlig 25—30,000 Rb., er jo ikke meget ſtort, ſaa at Statskaſen, ſom det ærede Medlem for Bornholm (Sonne) bemærkede, jo vel kan aſſe det. Vil alſaa Regjeringen modtage Lovforſlaget, ſom det vil blive omændret ved mit og et andet Medlems Forſlag, ſaa ſkal jeg ſtemme for det.

Formanden: Strengt taget foreligger der jo kun til Forhandling Vædringsforſlaget med det tilhørende Underændringsforſlag, men efter Sagens Stilling erkjender jeg, at det er vanſkeligt at paſſe Grændſen noie.

Finantsministeren: I Anledning af det Spørgsmaal, ſom den ærede ſidſte Taler opkaſtede, ſkal jeg tillade mig at meddele, at, da jeg har kjendt det Vædringsforſlag, der foreligger her i Dag, inden jeg mødte i Mødet, ſaa ligger der deri, at jeg alligevel har taget Lovforſlaget tilbage, tror jeg, et tilſtrækkeligt Svar paa det ærede Medlems Spørgsmaal.

Fiſcher: Efter den af den høitærede Finantsminister nu afgivne Erklæring vil det jo være unyttigt videre at forhandle om Lovforſlaget. Det forekommer mig derfor at være det Rette, at det ærede Medlem for Bornholm (Sonne) tager Forſlaget tilbage; thi vi vilde jo komme i en ſkæv Stilling, derſom vi ſkulde ſtemme derover.